

Mais detalhes sobre homenagens a NICOLAU COPERNICO em Porto Alegre

Monumento
a
Copérnico,
em
frente
ao
Planetário
da
Universidade
Federal
de
Porto
Alegre

Revestiu-se de excepcional brilhantismo a série de atividades organizadas por motivo das comemorações de dois séculos de nascimento de Nicolau Copérnico, sabido que provou que a Terra girava ao redor do Sol — que ficou de Astor — através de estudos que realizou entre 70 anos e que foram publicados no livro "Das Revoluções dos Corpos Celestiais", depois de sua morte, ocorrida em maio de 1543.

Foi inaugurada a Rua Nicolau Copérnico na Vila do Bairro do Passo da Areia, conforme consta da Lei Municipal N.º 3.809, do Governo Municipal de Porto Alegre, oportunidade, o engenheiro Edmundo Gardolinski, chefe da Comissão Central das Comunicações do Ano de Copérnico, no Rio Grande do Sul, pronunciou um eloquente discurso, exaltando a obra do famoso precursor da astronomia universal.

O vereador João Satta, em nome da Câmara Municipal e da própria comunidade, agradeceu as referências do senhor Edmundo Gardolinski e a homenagem que o bairro recebeu da comunidade polono-brasileira, após a inauguração de uma rua, recebendo o nome de Nicolau Copérnico.

MONUMENTO A COPERNICO

A rua Raniero Barcellos, esquina da Avenida Itália em frente ao Planetário da Universidade Federal de Porto Alegre, Nicolau Copérnico. Dando início à solenidade, falou o senhor Edmundo Gardolinski que, a seguir, passou a palavra ao deputado Hugo Mardini, para proceder a oração já que mencionado parlamentar é grande conhecedor do sábio polonês.

O cônsul geral Wladyslaw Malik, em nome do diretor e do próprio Governo da Polónia, se congratulou com as homenagens prestadas a Nicolau Copérnico. Disse o fato fala a eloquência da amizade que vivem os dois povos: do Brasil e da Polónia. O cônsul geral Wladyslaw Malik, em nome do Brasil e da Polónia elevou um pedido muito respeitável as suas relações comerciais, culturais, universitárias, de intercâmbio turístico, científico e artístico.

O professor Homero Jobim, vice-Reitor da UFPA, representação do Reitor Ivo Wolff, agradeceu a homenagem da Polónia, pela doação do Monumento a Nicolau Copérnico, construído em frente ao Planetário, constituindo um exemplo impercível ao famoso cientista e sábio polonês.

RUA GENERAL TADEUSZ KOSCIUSKO

Foi inaugurada, a rua General Tadeusz Kosciuszko, "Herói de Dois Mundos por haver chefiado o Exército de George Washington, na luta pela Independência dos Estados Unidos da América do Norte, em cujo propósito morreu de glória".

A rua General Tadeusz Kosciuszko fica situada entre a Rua Isabel e a Rua Ipanema.

O DISCURSO

Por ocasião da inauguração do Monumento a Copérnico, o deputado Hugo Mardini pronunciou o seguinte discurso:

"Os grandes gênios da humanidade só crescem com o tempo. O tempo — esse implacável destruidor de memórias e sentimentos — parece perder a sua força saladora diante das fulgurâncias do gênio humano, gem por excelência da Divindade, dominadora do Universo."

Aqui nos encontramos para homenagear, ao homem, ao gênio NICOLAU COPERNICO, há 500 anos, nas vastas e infundáveis planícies da Polónia e qualificação científica, rigorosa e metódica. "Fez o sol parar e a Terra" — eis as frases que resumem o resultado de suas pesquisas na amparo da Astronomia, demonstrando cientificamente a hipótese meramente teórica dos antigos pitagóricos de que o Sol era o centro do Universo, Copérnico inaugura um novo período na história da humanidade: o da consciência da pequenez da Terra e insignificância do Homem perante o vasto Universo.

mesmo tempo, o gênio de Copérnico, e os outros gênios que lhe seguiram a trilha — Galileu, Kepler, Einstein — demonstraram, sem sombra de dúvida, que o pequeno homem tem dentro de si a capacidade de dominar o mesmo Universo, primeiro pela sua inteligência, depois pela sua vontade, e mais perfeitamente, ao construir máquinas e veículos mais e mais perfeitos, que acabaram por levar aos planetas e talvez a astros mais distantes!"

gando as decisões tomadas e assegurando condigno amparo ao trabalhador e ao povo em geral.

Andando pela rua Walowa, visitei a famosa Biblioteca da Faculdade Polonesa de Ciências, que, hoje, é tida como uma das mais importantes bibliotecas da Polónia. Não longe dali está a Igreja de Santa Catarina, construída em meados do século XIV. É, pois, a mais antiga das Igrejas de Gdansk.

No local, denominado Targ Drzewny, encontra-se a monumental estátua do Rei João III Sobieski, transladada de Lwów em 1965. Na parte central da cidade merece especial menção o Palácio da Municipalidade, chamado Ratusz Główny, cuja torre esbelta e artística ostenta um gigantesco relógio com os ponteiros dourados. A cada hora, através de uma combinação mecânica, o carrilhão da torre reproduz a melodia de uma canção polonesa. Notável é o Grande Mercado (Długi Targ), onde os antigos reis da Polónia eram recebidos festivamente e homenageados. A Igreja da Ss. Virgem Maria (Kościół N. P. Maryi) é, realmente, monumental. Com 105 m de comprimento por 68 m de largura, tem, em suas torres, a última guerra, por bombas incendiárias. Os trabalhos de reconstrução estão quase concluídos. Ao lado dessa igreja encontra-se a Capela Real (Kaplica Królewska), erguida por ordem do Rei João III Sobieski e inaugurada em 1681. Em Gdansk a Igreja da Ss. Trindade (Kościół Sw. Trójcy) é a segunda em tamanho, antiguidade e arte. Longo e enfadonho seria enumerar aqui todas as igrejas, museus e monumentos históricos.

Passé pelo local, onde, em fins de 1970, os portuários e milhares de populares organizaram uma manifestação de protesto contra a elevação dos preços nos vivers de primeira necessidade. Os manifestantes chegaram a incendiar a sede do partido do Governo polonês. Reclamavam salários mais justos e abastecimento de vivers por preço mais acessível. As forças da brigada militar com metralhadoras e tanques reprimiram e dispersaram os manifestantes. O passivo dessa luta fratricida foi: várias dezenas de mortos e centenas de feridos. O Governo, porém, reconheceu as justas reivindicações do povo, revo-

lucando e com o Pe. Frei Estanislau Aquiles Mazurkiewicz. A missa foi cantada em língua polonesa. Após o canto do Evangelho foi apresentado ao diretor a minha saudação aos presentes, manifestando-lhes a minha grande satisfação em me encontrar cercado de sacerdotes e confrades zelosos e, também, de fervorosos irmãos em Cristo. Aqui, como aliás em todas as localidades por mim visitadas, é de veras impressionante a profunda religiosidade do povo polonês, que no cadinho dos sofrimentos retomou ainda mais a sua fé. As 7.00 horas, foi-me servida a refeição da manhã, que constou de pão de centeio, chá da Índia, papa de trigo moído (kasza) e de queijo misturado com cebolinha. Aos poucos o meu paladar se foi acostumando a apreciar esse manjar tão diferente do nosso café brasileiro da manhã.

Durante a refeição os meus dois confrades traçaram-me um vasto programa de visitas aos principais monumentos históricos da cidade. Saimos de casa à paisana para não chamar a atenção dos populares e turistas.

Quando repressi do meu passeio, faltavam 20 minutos para o início da minha missa. Nos bancos da igreja notava-se a presença de regular número de pessoas em recolhimento e oração. A maioria eram pessoas idosas. Como celebrante principal, tive o prazer de celebrar a missa com o meu amigo Pe. Frei Jerônimo Wa-

ram e com o Pe. Frei Estanislau Aquiles Mazurkiewicz. A missa foi cantada em língua polonesa. Após o canto do Evangelho foi apresentado ao diretor a minha saudação aos presentes, manifestando-lhes a minha grande satisfação em me encontrar cercado de sacerdotes e confrades zelosos e, também, de fervorosos irmãos em Cristo. Aqui, como aliás em todas as localidades por mim visitadas, é de veras impressionante a profunda religiosidade do povo polonês, que no cadinho dos sofrimentos retomou ainda mais a sua fé. As 7.00 horas, foi-me servida a refeição da manhã, que constou de pão de centeio, chá da Índia, papa de trigo moído (kasza) e de queijo misturado com cebolinha. Aos poucos o meu paladar se foi acostumando a apreciar esse manjar tão diferente do nosso café brasileiro da manhã.

Durante a refeição os meus dois confrades traçaram-me um vasto programa de visitas aos principais monumentos históricos da cidade. Saimos de casa à paisana para não chamar a atenção dos populares e turistas.

Quando repressi do meu passeio, faltavam 20 minutos para o início da minha missa. Nos bancos da igreja notava-se a presença de regular número de pessoas em recolhimento e oração. A maioria eram pessoas idosas. Como celebrante principal, tive o prazer de celebrar a missa com o meu amigo Pe. Frei Jerônimo Wa-

A PARÓQUIA DE ÁUREA - Rio Grande do Sul

PE. FREI ALBERTO STAWIŃSKI

Áurea, como paróquia, pertence ao território da diocese de Exerim, ao passo que, como distrito, é parte integrante do município de Gaurama. É uma região essencialmente agrícola. Seus moradores, em geral, são descendentes de imigrantes poloneses. Apesar de ser um recanto agradável e de clima saudável, Áurea não tem tido nas manchetes da imprensa o destaque que bem merece. Sua longa e interessante história deve ser recordada à presente geração.

Até aos arbóres deste século toda essa vasta região não passava de espessa floresta multissécular. Nela sobressaíam milhares de pinheiros de porte alto, corteados por gigantescas árvores de madeira de lei. Onde a mata virgem era menos densa, cresciam vicosos pés de erva-mate. Era o paraíso das aves e dos animais selvagens. Por lá não se notava nenhum vestígio de gente civilizada. Apenas os índios do tódo de Caporé embrenhavam-se, periodicamente, naquele imenso matagal em busca de pinhões e de caça. Afora isso, um misterioso véu continuava a envolver aquele indescritível recanto do Rio Grande do Sul. Mas, o longo e pacífico reinado da flora e fauna logo ia a findar graforosamente. A fadida hora do fim desse reinado soara na primeira década do século XX, quando imigrantes poloneses tramaram a invasão dessas matas. A luta ia ser braba e prolongada. Podões, machados, serrotes, fogo e enxadas foram postos em ação. No coração da mata virgem apareceram as primeiras clareiras, nas quais foram surgindo os primeiros casebres e em torno destes, as primeiras roças de milho, feijão e trigo. Pelo ano de 1910, cerca de uma centena de famílias polonesas já se encontravam metidas nessa região, até então, inabitável.

A novel colonização dessas terras devolutas levou o nome de MARCELINO. Segundo uma versão, um matuto, chamado Marcelino, fixara-se por lá antes da chegada dos colonos poloneses. O ponto de referência era, pois, o rancho de Marcelino. Daí, toda essa extensão de terras passou a ser chamada Marcelino.

Mais tarde, para evitar confusão com a recém-criada Vila de Marcelino Ramos, a Colônia de Marcelino foi denominada TREZE DE MAIO. Também esse nome teve efêmera duração. É que lá pelas bandas do município de Santa Rosa, o distrito de Buricá, ao ser elevado à categoria de município, recebeu o nome de Treze de Maio. Impunha-se, então, a escolha de outro nome. Por determinação dos órgãos oficiais a localidade de Treze de Maio recebeu o nome de ÁUREA, em homenagem à "Lei Áurea", com a qual a Princesa Isabel, precisamente a 13 de maio de 1888, aboliu a escravidão no Brasil.

Inicialmente, na aldeia de Áurea, os colonos poloneses ergueram uma capela de madeira, dedicando-a à Nossa Senhora de Czestochowa (do Monte Claro). A população foi aumentando rapidamente e reclamava com insistência a presença permanente de um sacerdote. Áurea pertencia, naquela época, ao território da diocese de Santa Maria. O então Bispo de Santa Maria, D. Miguel de Lima Valverde, atendendo às urgentes necessidades espirituais da numerosa população católica de Áurea, houve por bem criar por lá uma nova paróquia. O decreto da fundação da paróquia de Áurea, data de 10 de abril de 1915. O Pe. Jacinto Miesopust, sacerdote polonês da Congregação dos Padres Paulinos, foi o primeiro vigário de Áurea. Posteriormente dirigiram a paróquia de Áurea os seguintes sacerdotes: Pe. João Schmidt, Pe. Estanislau Golimowski, Pe. Estanislau Miesopust, Pe. Ladislau Szulc, Pe. Albino Luís Stawinski e Pe. Tadeu Wzykowski. A partir de 23 de fevereiro de 1953 até ao presente, o vigário de Áurea o Pe. José Kuzminski.

Atualmente a paróquia de Áurea tem em seu território 9 capelas bem organizadas. Pelo seu tamanho e pelo grande número de sócios merecem especial menção a capela do Centenário e a capela da Linha Hortênsia. Os paroquianos de Áurea são, em 98%, de origem polonesa. Apesar de a maioria deles serem netos e bisnetos de imigrantes poloneses, ainda dominam pelo menos mal a língua polonesa.

(CONTINUA)

Impressões de uma viagem à Polónia

Pe. Frei Alberto Stawinski

A ANTIGA ZONA DE GDANSK

Era o dia 5 de julho. Na região continental da Polónia os dias são longos, ensolarados e quentes. Em Gdansk, porém, graças à brisa do Mar Báltico, a temperatura é amena e agradável. Na periferia da cidade freqüentes tilias (lily) sombreiam as ruas tortuosas e, com o característico aroma de suas flores amareladas, perfumam os ares. Naquela manhã eu já estava de pé às 4.00 horas. Os primeiros raios solares já brilhavam por sobre os telhados das casas. Na véspera comprometi-me a celebrar missa na Igreja de São Tiago, às 6.00 horas. Tinha, pois, à minha disposição duas horas de tempo livre. Resolvi, então, sair à rua, para espairecer-me e apreciar o movimento matinal da cidade. As ruas estavam desertas. Foi andando e apreciando o estilo antiquado e exquisites dos prédios e edifícios. Distanciei-me do centro e embrenhei-me por uma rua orlada de tilias em flor. Diversas donas de casa, acompanhadas de um bando de rapaziotos, estavam apinhando com varapaus as flores das tilias. Vim a saber, depois, que essas flores têm propriedades medicinais. A gente pobre colhe-as, seca à sombra e guarda, para as utilizar em infusões nos casos de influenza ou de outras moléstias comuns.

Quando repressi do meu passeio, faltavam 20 minutos para o início da minha missa. Nos bancos da igreja notava-se a presença de regular número de pessoas em recolhimento e oração. A maioria eram pessoas idosas. Como celebrante principal, tive o prazer de celebrar a missa com o meu amigo Pe. Frei Jerônimo Wa-

ram e com o Pe. Frei Estanislau Aquiles Mazurkiewicz. A missa foi cantada em língua polonesa. Após o canto do Evangelho foi apresentado ao diretor a minha saudação aos presentes, manifestando-lhes a minha grande satisfação em me encontrar cercado de sacerdotes e confrades zelosos e, também, de fervorosos irmãos em Cristo. Aqui, como aliás em todas as localidades por mim visitadas, é de veras impressionante a profunda religiosidade do povo polonês, que no cadinho dos sofrimentos retomou ainda mais a sua fé. As 7.00 horas, foi-me servida a refeição da manhã, que constou de pão de centeio, chá da Índia, papa de trigo moído (kasza) e de queijo misturado com cebolinha. Aos poucos o meu paladar se foi acostumando a apreciar esse manjar tão diferente do nosso café brasileiro da manhã.

Durante a refeição os meus dois confrades traçaram-me um vasto programa de visitas aos principais monumentos históricos da cidade. Saimos de casa à paisana para não chamar a atenção dos populares e turistas.

Quando repressi do meu passeio, faltavam 20 minutos para o início da minha missa. Nos bancos da igreja notava-se a presença de regular número de pessoas em recolhimento e oração. A maioria eram pessoas idosas. Como celebrante principal, tive o prazer de celebrar a missa com o meu amigo Pe. Frei Jerônimo Wa-

ram e com o Pe. Frei Estanislau Aquiles Mazurkiewicz. A missa foi cantada em língua polonesa. Após o canto do Evangelho foi apresentado ao diretor a minha saudação aos presentes, manifestando-lhes a minha grande satisfação em me encontrar cercado de sacerdotes e confrades zelosos e, também, de fervorosos irmãos em Cristo. Aqui, como aliás em todas as localidades por mim visitadas, é de veras impressionante a profunda religiosidade do povo polonês, que no cadinho dos sofrimentos retomou ainda mais a sua fé. As 7.00 horas, foi-me servida a refeição da manhã, que constou de pão de centeio, chá da Índia, papa de trigo moído (kasza) e de queijo misturado com cebolinha. Aos poucos o meu paladar se foi acostumando a apreciar esse manjar tão diferente do nosso café brasileiro da manhã.

J. Thadeo ONAR — Diário de Notícias — Porto Alegre

NAJWIEKSZY TYGODNIK POLSKI W AMER. POLUDN. - ZALOZONY W 1920 ROKU "LUD" ("O POVO") O MAIOR JORNAL POLONES DA AMER. LATINA - FUNDADO EM 1920 KURYTYBA — 29 STYCZANIA (janeiro) — 1974 — Nr 3.359 — (5/74)

Lodzie podwodne a problem nafty

W maju 1943 roku główny dowódca niemieckiej floty wojennej admirał Doenitz wydał dramatyczny rozkaz kapitanom niemieckich łodzi podwodnych, by natychmiast powrócili do swych baz macierzystych. Rozkaz ten nastąpił na skutek faktu, że zaledwie w 24 dniach, Niemcy stracili 38 jednostek tego typu. Straty te wywołane zostały przez wprowadzenie do akcji 3 tysięcy samolotów alianckich o wielkim zasięgu jak np. B-17, B-24 i Catalina. Ponadto USA spuszczły na morze wielką ilość torpedowców, ścigaczy oraz łodzi podwodnych, które dniami i nocą konwojowały dziesiątki okrętów alianckich na Atlantyku.

By lepiej zrozumieć sobie straty alianckie na morzu, wystarczy przypomnieć, że w marcu 1943 roku niemieckie łodzie podwodne zatopiły 515 tys. ton okrętów alianckich; w kwietniu tegoż roku straty alianckie wyniosły 240 tys. ton, natomiast w maju — tylko 20 tys. ton. W innych słowach — Niemcy przegrali w tym miesiącu wojnę na morzu. Ich łodzie podwodne musiały wypływać na powierzchnię (akumulatory). Wówczas zjawiały się samoloty alianckie, bez przestanku

atakujące ich. W tym czasie alianckie samoloty niszczyły fabryki i stocznie w których rozpoczęto budowę tych jednostek podwodnych. Dział wobec braku kosztów związanych z budową atomowych siłowni — motory turbiny stać się mogły najlepszym rozwiązaniem.

W tym czasie alianckie samoloty niszczyły fabryki i stocznie w których rozpoczęto budowę tych jednostek podwodnych. Dział wobec braku kosztów związanych z budową atomowych siłowni — motory turbiny stać się mogły najlepszym rozwiązaniem.

W tym czasie alianckie samoloty niszczyły fabryki i stocznie w których rozpoczęto budowę tych jednostek podwodnych. Dział wobec braku kosztów związanych z budową atomowych siłowni — motory turbiny stać się mogły najlepszym rozwiązaniem.

W tym czasie alianckie samoloty niszczyły fabryki i stocznie w których rozpoczęto budowę tych jednostek podwodnych. Dział wobec braku kosztów związanych z budową atomowych siłowni — motory turbiny stać się mogły najlepszym rozwiązaniem.

W tym czasie alianckie samoloty niszczyły fabryki i stocznie w których rozpoczęto budowę tych jednostek podwodnych. Dział wobec braku kosztów związanych z budową atomowych siłowni — motory turbiny stać się mogły najlepszym rozwiązaniem.

W tym czasie alianckie samoloty niszczyły fabryki i stocznie w których rozpoczęto budowę tych jednostek podwodnych. Dział wobec braku kosztów związanych z budową atomowych siłowni — motory turbiny stać się mogły najlepszym rozwiązaniem.

W tym czasie alianckie samoloty niszczyły fabryki i stocznie w których rozpoczęto budowę tych jednostek podwodnych. Dział wobec braku kosztów związanych z budową atomowych siłowni — motory turbiny stać się mogły najlepszym rozwiązaniem.

W tym czasie alianckie samoloty niszczyły fabryki i stocznie w których rozpoczęto budowę tych jednostek podwodnych. Dział wobec braku kosztów związanych z budową atomowych siłowni — motory turbiny stać się mogły najlepszym rozwiązaniem.

W tym czasie alianckie samoloty niszczyły fabryki i stocznie w których rozpoczęto budowę tych jednostek podwodnych. Dział wobec braku kosztów związanych z budową atomowych siłowni — motory turbiny stać się mogły najlepszym rozwiązaniem.

W tym czasie alianckie samoloty niszczyły fabryki i stocznie w których rozpoczęto budowę tych jednostek podwodnych. Dział wobec braku kosztów związanych z budową atomowych siłowni — motory turbiny stać się mogły najlepszym rozwiązaniem.

W tym czasie alianckie samoloty niszczyły fabryki i stocznie w których rozpoczęto budowę tych jednostek podwodnych. Dział wobec braku kosztów związanych z budową atomowych siłowni — motory turbiny stać się mogły najlepszym rozwiązaniem.

W tym czasie alianckie samoloty niszczyły fabryki i stocznie w których rozpoczęto budowę tych jednostek podwodnych. Dział wobec braku kosztów związanych z budową atomowych siłowni — motory turbiny stać się mogły najlepszym rozwiązaniem.

W tym czasie alianckie samoloty niszczyły fabryki i stocznie w których rozpoczęto budowę tych jednostek podwodnych. Dział wobec braku kosztów związanych z budową atomowych siłowni — motory turbiny stać się mogły najlepszym rozwiązaniem.

Fundator Nagrody Nobla

Szwedzki uczyony Alfred Nobel (na zdjęciu) ufundował Nagrodę Nobla dla wszystkich dziedzin nauki i wiedzy. Nobel urodził się 21-X-1833 roku w Sztokholmie. Wynalazł dynamit na bazie nitrogliceryny używany przy budowie kanałów, kopalni, tuneli i drog. Posiadał 85 patentów różnych wynalazków. Zmarł w 1896 roku w San Remo (Italia).

Pomnik Alfreda Nobla w Sztokholmie

Mówiąc o Noblu, warto przypomnieć zeszlonecne nagrody jego Fundacji. Szwedzka Akademia Nauk — przyznała w ubiegłym roku — nagrody następującym osobom:

W dziedzinie literatury: australijskiemu pisarzowi, Patrick White (urodzonemu w 1912 roku) którego powieści są popularniejsze za granicą niż w Australii.

W dziedzinie fizyki: Brytyjczykowi — dr Brian Josephson z Cambridge, mającemu zaledwie 33 lata oraz

Japończykowi dr Esaki i Norwegowi dr Giaever, pracującym obecnie w Nowym Jorku.

W dziedzinie chemii: Brytyjczykowi, prof. Geoffrey Wilkinson z londyńskiego imperial College oraz Niemcowi, profesorowi dr Ernst Otto Fischer, z Monachium.

W dziedzinie medycyny: Austriakom Karl von Frisch i dr Konrad Lorenz oraz profesorowi Nikolaas Tinbergen, z Holandii.

W dziedzinie nauk ekonomicznych: profesorowi uniwersytetu w Harvard, USA, Wassily Leontief, mającemu 67 lat.

W dziedzinie pracy dla pokoleń nagrodę przyznano łącznie dr Kissingerowi oraz Le Duc Tho, sekretarzowi komunistycznej partii Północnej Wietnamu, który przyznanej mu nagrody nie przyjął, uzasadniając odmowę czynnym twierdzeniem, że Ameryka i Poludniowy Wietnam umowę pogwałcił!

W dziedzinie nagród przez króla szwedzkiego odbyło się w Sztokholmie 10 grudnia ubiegłego roku.

Aleksander Solżenicyn - zdrajca czy bohater?

W każdym razie jest to człowiek odważny, zdecydowany, ryzykuje nie dla pieniędzy, a ryzykuje bardzo dużo, bo własną głowę.

Cały aparat, jaki rząd sowiecki ma w swoim ręku, a więc: radio, telewizja, prasa i związek pisarzy — jest nastawiony przeciwko Aleksandrowi Solżenicynowi, nie mówiąc już o policji.

Przeżył to wszystko dzięki swojej książce, wydawanej na Zachodzie, a uwazanej przez Moskwę za antysowieckie, antyruskie i naturalnie, nieprawdziwe w swoich

oskarżeniach przeciwko reżimowi komunistycznemu. Tymczasem "Archipelag Gulag" Aleksandra Solżenicyna ma powodzenie za granicą, jest rozchwytywany, tłumaczony na różne języki.

O Globo podał to książkę zresumowaną. Dla Polaków potwierdzeniem książki Solżenicyna jest książka Anatola Krakowieckiego "Kolyma", Jerzego Stypulowskiego "Droga do wojska", K. Rudnickiego "Czy byłym szpiegiem?" które były wydane przed kilku laty.

Nie wielu dawało wiary ich przeżyciom. Nikt nie przetłumaczył tych książek na język obce. Może teraz znowu zainteresowanie u zagranicznych firm wydawniczych.

Ludmila Drohejko Olszowska (Petropolis)

Brazylia współpracuje z sąsiednimi państwami

Już od kilku lat zagraniczna polityka Brazylii postawiła sobie za zadanie rozszerzyć swą współpracę w różnych sektorach życia ekonomicznego z państwami Ameryki Łacińskiej, zwłaszcza z Paragwajem, Chile i Urugwajem. Ten a nie inny cel (jak pisał gospodarczy — według Argentyny) przyswieca Brazylijskiej polityce zagranicznej, tym bardziej, że żaden z tych krajów nie jest samowystarczalny.

Współpraca Brazylii z Paragwajem zajmuje główną pozycję, ponieważ kraj ten stanowi poważny punkt geograficzny i strategiczny w dorzeczu rzeki La Plata do której wpadają rzeki Parana i Paragwaj. Współpraca ta dała już pozytywne wyniki w formie budowy mostu na rzece Apa, utworzonego w 1971 r.; wybudowanie szosy asfaltowej między Asunción a Paranaguá w którym Paragwaj posiada swe włas-

ne składy; budowa innej szosy na odcinku Encarnacion — Porto Alfredo Stroessner; pogłębienie rzeki Paragwaj dla ułatwienia nawigacji rzecznej; brazylijska pomoc techniczna na polu przemysłu i rolnictwa; rozpoczęcie budowy olbrzymiej zapory wodnej w Itaipu za sumę 2 miliardów dolarów.

Paragwaj otrzymał od Brazylii pożyczkę 20 mln. dolarów na rozbudowę swego rolnictwa i hodowli bydła w regionie Alto Paraná, na założenie huty żelaznej oraz na przeprowadzenie badań geologicznych w różnych rejonach Paragwaju. Chile natomiast uzyskało od Brazylii kredyty na sumę 50 mln. dolarów, by choć częściowo ratować finanse kraju zrujnowane przez rząd prezydenta Allende.

Współpraca między Brazylią a Urugwajem na polu technicznym datuje się od czerwca 1972 r. Opracowywany wspólnie program przewidywał: formowanie techników dla różnych sektorów przemysłu i odpowiednich szkół zawodowych; udzielenie stypendiów dla studentów uniwersyteckich celem pogłębienia swych wiedzy w agronomii, geologii, fizyce, inżynierii itp.; kredyty brazylijskie w sumie 42 mln. dolarów mają pomóc Urugwajowi w nabyciu surowca potrzebnego dla przemysłu oraz różnych artykułów konsumpcyjnych.

Bolivia ze swej strony otrzymała od Brazylii pożyczkę wysokości 40 milionów dolarów na wybudowanie ważnych odcinków kolei żelaznej łączących Santa Cruz z Cochabamba i Santa Cruz z Corumbá, a poprzez paulistańską koleją żelazną umożliwiając wywoz towarów boliwijskich do portu Santos; na rozbudowę energii elektrycznej, rolnictwa, otwarcie szkół zawodowych itp.

W KALEJDOSKOPIE

◆ Buenos Aires — Tegoroczny zbiór pszenicy w Argentynie szacowany był na 5,2 miliona ton, czyli o 2,8 mln. ton mniej niż w ub. roku. Do Brazylii Argentyna eksportuje corocznie ponad 370 tys. ton, do Paragwaju zaś 100 tys. ton.

◆ Kurytyba — Wielkie przedsiębiorstwo Siemens do Braslii założyło swą fabrykę w pobliżu Kurytyby, która wyrabiać będzie rocznie 165 tys. telefonów. Już teraz Brazylija posiada 100 telefonów, a Paragwaj 45.

◆ Bruselka — 23 studentów kolegium katolickiego w miejscowości Heusden (Belgia) zginęło na skutek pożaru, który objął skrzydło kolegium przeznaczony na sypialnie. Przyczyną pożaru — krótkie spięcie.

◆ Brasilia — Brazylijska kompania naftowa Petrobras podpisała umowę z podobną kompanią z Nigerii (Nigerian National Oil Company) na temat współpracy w eksploatacji nafty i produktów pochodzących na terenie obydwóch krajów.

◆ La Paz — Prezydent Bolwii gen. Hugo Banzer zapoewował do wojska i wieśniaków, by stawili wspólnie czoło fal strajków które objęły cały kraj, podsypane przez elementy lewicowe i komunistów.

◆ Buenos Aires — Izba Deputowanych Argentyny zatwierdziła nowy kodeks karny przewidujący surowe kary na terrorystów oraz na wszelkie akty dywersji. Nowy ten kodeks wywołał wielkie zamieszanie w szeregu peronistów, zwłaszcza wśród skrajnej lewicy.

◆ Rio — Federalna sieć kolei żelaznych otrzymała na swą rozbudowę 4 biliony krucelirów. Powstana nowa linie kolejowe łądzące w kierunku portów: Vitoria, Santos, Paranaguá i Rio Grande, jak również nowa połączenie kolejowe między S. Paulo i Belo Horizonte.

◆ Londyn — Premier Heath czynn nadzliczkie wysyły, by nie dopuścić do generalnego strajku górników zapowiedzianego na połowę lutego br. Kryzys przemysłowy spowodowany brakiem nafty pozabawił pracy ponad 2,5 miliona robotników.

◆ Kair — Prezydent egipski Sadat zwrócił się z apelem do państw producentów nafty, by odwoływały zakaz wywozu nafty do USA, gdyż tylko Izrael wypełnił pierwszy warunek umowy w Genewie; wycofując swe oddziały z nad kanału Sueskiego.

◆ Ateny — Słynnemu wzgórz atenskiemu Akropolisowi (150 m przez 270 m) gród zawalenie z powodu licznego grot podziemnych oraz głębokich szczelin powstałych na zboczach wzgórza, na którego szczytce wznosi się wspaniała budowla z marmuru — Partenon, powstała w 438 r. przed nar. Chrystusa.

◆ Santiago — Junta wojskowa w Chile zakazała jakiegokolwiek działalności wszystkim partiom politycznym należącym do centrum czy prawicy. Partie o charakterze marksistowskim natomiast zostały rozwiązane już 12 września ub. roku.

Walka z terrorystami

Walka z terrorystami w różnych krajach Europy czy o bu Ameryk jest trudna i skomplikowana, ponieważ terrorysty używają różnych nowych metod. Zaczęło się od piractwa powietrznego w którym awanturnicy czy aniołci polityczni szukali ucieczki z danego kraju do Kuby. Od nich terrorysty padli ofiarą. Oni nauczyli się jak operować siłą wielkie odzrodzenie pasażerskie i żądać wydania ich uwieczonych towarzyszy.

Innymi formami terroru były porwania dyplomatów zagranicznych przez skrajne ugrupowania lewicowe w Brazylii, Argentynie, Urugwaju, Chile itp. "Sekwestracja" kierowników wielkich firm zagranicznych, jak to się dzieje dotąd w Argentynie. Wysyłanie listów do wybit-

nych polityków na całym świecie (głównie żydowskich i sympatyków Izraela), którzy przy otwieraniu wylubych, zabijając lub raniąc adresata. Robili to terrorysty palestyńscy.

Powstancy Północnej Irlandii natomiast szerzą terror. W Brytanii przy pomocy petard czy bomb podkładanych w samochodach, gmachach publicznych, w stacjach kolejowych, autobusowych itp. Baskowie zaś walczą o swą niezależność od Hiszpanii użyl przy pomocy przybranych przy pomocy królestwa dokonał udanego zamachu na premiera hiszpańskiego Luiz Carrero Blanco.

Okazuje się, że ruch terrorystyczny posiada własne obrazy cieżebne w różnych krajach i rekrutuje do nich elementy różnych narodowości. Ruch ten ma swych protektorów jak np. w Libii, a istnieją poważne poszlaki, że także i Moskwa jest w to zamieszana. Tak np. broń terrorystów palestyńskich pochodzi z Rosji, a Basków — z Czechosłowacji. Najgroźniejszą jednak bronią terrorystów irlandzkich i palestyńskich stała się ostatnio rakietka przeciwlotnicza i przeciwlotnicza "SAM-7", fabrykacji sowieckiej. Podobna do "bazuki" i łatwa w użyciu (strzela się z niej jak z karabin

ŻYCIE RELIGIJNE - ŻYCIE RELIGIJNE - ŻYCIE RELIGIJNE

SYMPOZJUM O GNOSTYCZYMIE

PROBLEMY EMIGRACJI

Ks. prał. Emile Dejardin, krajowy duszpasterz emigrantów w Belgii, w wywiadzie dla Radia Watykańskiego podał, że w kraju tym znajduje się obecnie około 700 tys. emigrantów. Zadaniem Kościoła Belgijskiego jest nie tylko organizowanie opieki duszpasterskiej dla tych ludzi, lecz również pomocy materialnej, zwłaszcza dla rodzin wielodzietnych. Wśród emigrantów pracuje obecnie ok. 110 księży — obywateli Belgii. Dodajemy, że w Belgii stale mieszka ok. 30 tys. Polaków. Dodajemy, że w Belgii stale mieszka ok. 30 tys. Polaków i 17 polskich księży. Ks. Dejardin czynił starania o wprowadzenie dla Belgii duchowych muzułmańskich, by zapewnić opiekę religijną nad robotnikami z krajów arabskich.

Bp. Lyonu, Ancel zapelował garaco, podczas obrad Europejskiego Kongresu d/s Duszpasterstwa migracji zarobkowych Przewodniczący Akademii prof. Krolow przemawiał o wjei o uzdrowienie zjawiska migracji "zatrudnianego przez rasizm, wyzysk i przesładowanie". Cudzoziemski robotnik nie jest traktowany jak brat, oświadczył bp Ancel, lecz jak narzędzie pracy.

OSZCZĘDNOŚCI W KATEDRZE WESTMINSTER

Z powodu oszczędności Katedra Westminsterska będzie w tym roku otwarta w niedzielę o godz. 28-X od godz. 9 rano do 6:30 po poł., a w niedzielę o 6:45 rano. Zadłużenie katedry wzrosło tak szybko, że może osiągnąć 100 tys. funtów w 1975 roku, stąd konieczność oszczędności na opale. Wczesne Msze św. w dniu powszednim będą w krypcie.

WYSOKIE STANOWISKA TRZECH POLAKÓW

Trzej Polacy zajmują obecnie wysokie stanowiska w centralnych dykasteriach Kościoła: oprócz ks. Deskura, ks. bp Władysław Rubin jest stałym sekretarzem Światowego Synodu Biskupów, ks. infułat Bolesław Filipiak — przewodniczącym Rady Rzymskiej.

W ŚLUBIE MIASTU

Kard. Ugo Poletti, wikariusz Ojca św. dla diecezji rzymskiej wezwał przełożonych klasztorów męskich i żeńskich oraz prosochów posiadających w administracji ogrody i parki do udośćnienia tych obiektów dla celów publicznych. Rzym oczekuje poważny brak parków i ogrodów, tak więc inicjatywa kard. Poletti ma na celu przycięnienie się — w granicach możliwości Kościoła — do poprawy na tym odcinku.

NAGRODA DLA KARL RAHNERA

Światowej sławy katolicki teolog prof. dr Karl Rahner otrzymał ostatnio w Darmstademie nagrodę przyznaną przez zachodniemiecką Akademię d/s Języka i Literatury Przewodniczący Akademii prof. Krolow przemawiał o tym, że wręczenia nagrody podkreślił, że prof. Rahner "jest dziełem słowa, który umożliwił współczesnemu człowiekowi odbiór treści religijnych". Prof. Rahner otrzymał doktorat h. c. na Papieskim Uniwersytecie w Maastricht, gdzie na początku przyszłego roku ma wygłosić cykl wykładów. Naukowy dorobek Prof. Rahnera liczy ok. 3 tys. publikacji wydanych w wielu językach.

DAR DLA PAPIEZA

Papież Paweł VI otrzymał telewizor wideo — kolorowy oraz cztery wideo - kasety, zawierające Biblię w tłumaczeniu Ofiarodawcą jest japońska firma telewizyjna, której tor przekazał ten dar w uznaniu zainteresowania Apostolskiej dla osiągnięcia w dziedzinie informacyjnej wizyjny aparat wideo-kasetowy umożliwiający oglądanie czystości, zwiedzenie muzeów itp. bez opuszczenia w mieszkaniu.

CHCĄ ZAWRZEĆ ŚLUB KOŚCIELNY

Instytut do badań socjologicznych w Linzu przeprowadził ankietę na szeroką skalę ankietę wśród par w wieku od 20 do 25 lat. Pytania dotyczyły między innymi sposobu myślenia, problemów, konfliktów, nadziei, kłopotów. M. in. 73 proc. ankietowanych wyraziło pragnienie zawarcia ślubu kościelnego.

O MELHOR EM PREÇO E SERVIÇO

TEM DE TUDO PARA SEU CARRO
VIDROS-BORRACHAS-ACESSÓRIOS
MATRIZ: R. NILO CAIRO, 52
FILIAL: R. CONS. LAURINDO, 961 Fones: 23-23-23

MARIA RODZIEWICZÓWNA MACIERZ

27) (POWIEŚĆ)

Zakipiała woda, rzuciła w nią maki i soli i dalej zakipiała. Ani się obejrzała, jak zmierzchno, mało co jadła, nakarmiła psa i poczęła prażyć.

Z nią biegły myśli i urojenia. Samotność była pełna i żywa, a dźwięczna, nie ciążyła kobiecie. Już się wyciągał w ciepłe ogniska, a ona dumiała, że pies ich trzoje jest w tej pustce.

Za ścianą wicher wył i rozlegały się jakieś pounure szumy, chichoty, powisły, nie słyszała. Nagle pies głowę podniósł, zaweszył, zerwał się, począł do drzwi się dobijać.

Wstała, otworzyła mu i ujrzała na niebie wielką, czernią łunę. Gdzieś daleko była wielka żoga. Stała w progu i orientowała się w położeniu. Wskazywało na Orany właśnie.

Pali się ludzkie dobro i dobytek! — pomyślała — obojętnie i zawołała na psa. Zwiereż zawył łowczynie, weszac dym. — Nie lamentuj, nasze się nie pali! — rzekła mu i wróciła do izby.

Rano nie było śladu huncy ni dymu i zapomniała o tym. Poczęła rachować godziny i dnię do powrotu Marka, długim jej się wydał tydzień, chociaż nie głodny, ledwie go przeczekala.

O zmroku siódmego dnia, zostawwszy psa na straży swej chaty, ruszyła ku miasteczku. Jak na skrzydłach leciała, żądna wieści.

Dobrze po północy dopadła do Markowej zagrody. Zakotała raz i drugi — nikt nie otwierał, zastukała w szybę — ani śladu życia.

Tedy zauważyła, że u drzwi był nowy skobel i wysiała ciężka kłódka, i to ją zaniepokoiło. Czyżby Marek jeszcze nie wrócił.

Stała bezradna, co czynić, gdy usłyszała głos ludzkie i kroki i przerażona przypadała do ziemi pod płotem.

Dwóch ludzi szło, paliło fajki i gadało. — Wartować po porazce, to czyste nakazanie! — mówił jeden. — Durne, myśla, że co dzień ogień będzie! Skąd?

— Obejdź trzeba Markową chałupę. Dobierze się kto i okradnie, a my będziemy cierpieć! — Nagłał się Bielakowi strachu, ledwie w kozzuli oknem wyskoczył.

— Ale, nagnał, a sam zgłupiał! Dał się złapać i jeszcze się przechwał, że spali! Żeby się zaparł, toby go puścił!

— Napity pewnie był, to i durny! — Obeszli wkolo chałupę, spróbowali kłódki i poszli dalej wzdłuż. Pokoitynia dała im się oddalić, wtedy wstała i zawróciła pędem na lody w łoży i pustkę.

Zrozumiała, że Marek przepadł, pieniądze Szczepańskiego zginęły, wieści już nie można przelać, a ona została już teraz zupełnie sama, odcięta od ludzi i świata — zostawiona tylko swej sile i przemysłności.

Uczuła strach i rozpacz — i zapłakała. — Teraz on o mnie pomyśli, że złodziejka i dradźca. Dobytek przepadł, ostatni grosz przepadł. Papiery zginęły. Ani mi go szukać teraz, ani on mnie znajdzie. A jak zamrę!

Wstrząsnął nią dreszcz zgrozy. Pożywienia miała na miesiąc, a potem do wiosny tak jeszcze mało.

Szła machinalnie, staba, znekana, nie zważając na drogę. Opamiętała się, gdy zapadła raptem trzesawisko. Wydobyla się, rozjeździła i zbudziła zwiereż zmysł zachowawczy. Poczęła szukać papiery zginęły. Ani mi go szukać teraz, ani on mnie znajdzie. A jak zamrę!

Wstrząsnął nią dreszcz zgrozy. Pożywienia miała na miesiąc, a potem do wiosny tak jeszcze mało.

Szła machinalnie, staba, znekana, nie zważając na drogę. Opamiętała się, gdy zapadła raptem trzesawisko. Wydobyla się, rozjeździła i zbudziła zwiereż zmysł zachowawczy. Poczęła szukać papiery zginęły. Ani mi go szukać teraz, ani on mnie znajdzie. A jak zamrę!

Wtem z martwoy śmiertelnej senności zbudziła szczekanie. To pies szalony jej trop i szedł za nią, radosny. Dopał i lizał ją począł po twarzy, komlał i pisałczął z uciechy.

Rozbudziła się i zdziwiona z trudem. Pies położył naprzód — ona ledwie żywa wlekała się za nim. Tak ją doprowadził do Wieszańca. Nie miała w ty rozpalę ognia, położyła się jak drewno.

Ale po godzinie zerwała się. — Niedocekanie twoje! — zamruczała zuchwale, wyciągając piętę do tej niewidzialnej, a strasznej doli. — Udlawisz się ty mna i szczeniesz, a ja zresz mna, a ja cie zadławie, jędo!

Rozebrała się ze szmat przemarzłych, zzuła ostoty, rzuciła się z zawziętością drwa rabać, rozlała ogień. Tedy się wyprostowała i wciąż mówiąc tą jedyną towarzyszką i panią swoją, zaczęła jej ągać.

— Zabrałaś mi jego, myślałaś mnie podeptać, to stoje, i nawet nie słyszałaś mego wycia po nim. Wynałaś mnie gado i głodną, i bosą w te czahony, chodź, zobacz, jako stoje. Chodź, zaśpiewam nie zaszclocham! Piwam na ciebie, a nie dygoc strachu. Mocnaś, powiadać, ale nie dla mnie.

— Zabrałaś mi jego, myślałaś mnie podeptać, to stoje, i nawet nie słyszałaś mego wycia po nim. Wynałaś mnie gado i głodną, i bosą w te czahony, chodź, zobacz, jako stoje. Chodź, zaśpiewam nie zaszclocham! Piwam na ciebie, a nie dygoc strachu. Mocnaś, powiadać, ale nie dla mnie.

— Zabrałaś mi jego, myślałaś mnie podeptać, to stoje, i nawet nie słyszałaś mego wycia po nim. Wynałaś mnie gado i głodną, i bosą w te czahony, chodź, zobacz, jako stoje. Chodź, zaśpiewam nie zaszclocham! Piwam na ciebie, a nie dygoc strachu. Mocnaś, powiadać, ale nie dla mnie.

— Zabrałaś mi jego, myślałaś mnie podeptać, to stoje, i nawet nie słyszałaś mego wycia po nim. Wynałaś mnie gado i głodną, i bosą w te czahony, chodź, zobacz, jako stoje. Chodź, zaśpiewam nie zaszclocham! Piwam na ciebie, a nie dygoc strachu. Mocnaś, powiadać, ale nie dla mnie.

— Zabrałaś mi jego, myślałaś mnie podeptać, to stoje, i nawet nie słyszałaś mego wycia po nim. Wynałaś mnie gado i głodną, i bosą w te czahony, chodź, zobacz, jako stoje. Chodź, zaśpiewam nie zaszclocham! Piwam na ciebie, a nie dygoc strachu. Mocnaś, powiadać, ale nie dla mnie.

POLONIA ZAGRANICZNA

WIELKA BRYTANIA:

"NA ANTEENIE" PRZESTANIE WYCHODZIĆ

Duża większością głosów Senat oraz Izba Reprezentantów USA uchwaliły budżet Radia Wolna Europa i Radia Wolny na rok 1973-74. Na zasadzie uchwalonej ustawy, powołany ma być Komitet dla Spraw Radionofal Międzynarodowej, który sprawować będzie ogólny nadzór nad obu radiostacjami. Fundusze zaś przyznawane corocznie przez Kongres przekazywane będą za pośrednictwem nowego Komitetu. Środki finansowe uchwalone na dalszą działalność Radia Wolnej Europy (RWE), na skutek trzykrotniej dewaluacji dolara na rynku europejskim, mogą ulec daleko idącemu oszczędności. Te oszczędności odbiją się również w budżecie operacyjnym na wszystkie rozgłośnia RWE a więc także na Rozgłośnia Polskiej Ofiarę tej polityki oszczędności może paść także miesięcznik "Na Antenie", jak o tym wspomina redakcja tego pisma w numerze listopadowym z ubiegłego roku. Ewentualne zamknięcie powyższego pisma nastąpiło po 11 latach pracy redakcyjnej.

USA:

STYPENDIUM PZN DLA STUDENTÓW

Polski Związek Narodowy w Brooklynie, jedna z najbardziej czynnych organizacji polonijnych, ufundował stypendium, aby pomóc młodym i zdolnym, ufundował stypendium polskiego pochodzenia w zdobyciu wyższego wykształcenia. Dzięki donacji w wysokości \$ 25 000,00 co roku jeden student pochodzenia polskiego otrzyma w imieniu PZN stypendium w wysokości \$ 1 000,00, które Fundacja gwarantuje na czas nieograniczony, nawet jeżeli dochód z donacji \$ 25 000,00 byłby mniejszy niż \$ 1 000,00 rocznie. Stypendium jest przeznaczane wyłącznie dla członków lub dzieci członków Związku.

ARGENTYNA:

WYSOKIE ODZNACZENIE POLAKA PRZEZ RZĄD ARGENTYNY

Jak doniosła argentyńska prasa stoletnia, m. in. "La Nación" z dnia 26-X-1973 roku, ks. Karol Radziwiłł, ambasador Suwerennego Zakonu Kawalerów Maltańskich w Buenos Aires, został odznaczony Wielkim Krzyżem argentyńskiego "Orden de Mayo al Merito".

Jest to najwyższe i najstarsze odznaczenie argentyńskie "Orden del Libertador" został utworzony później, w roku 1947. Oba ordery są nadawane jedynie pierwszym gwarantującym, który otrzymał "Orden de Mayo" był hr. Henryk Sobarski, minister - radca ambasady Maltańskiej (wówczas chargé d'affaires), który posiada również "Orden del Libertador".

AUSTRALIA:

FUNDUSZ WIECZYSTY POLONII AUSTRALIJSKIEJ

Komitet Centralny Funduszu Wieczystego uprzejmie zwraca uwagę każdego Polaka i każdej organizacji polskiej w Australii, że:

1 - Fundusz jest ogólną własnością polską w Australii a nie własnością któregoś stanu czy poszczególniej organizacji.

2 - Fundusz jest zarejestrowany u władz australijskich i ma regulamin który nim kieruje.

3 - Fundusz w tej chwili ma zebrane dopiero \$ 5 200 co jest naprawdę małą sumą w porównaniu na przykład z identycznym funduszem Polaków w Kanadzie, gdzie od roku 1964 zebrano tam pół miliona dolarów.

4 - Rada Naczelna Polskich Organizacji w Australii jest odpowiedzialną za Fundusz Wieczysty ale każda członkowska organizacja polska ma wpływ przez Radę Naczelną na sposób administrowania i dysponowania Funduszem.

FRANCJA:

Polsko-francuski dla Telewizji Polskiej, w którym partnerem jej był słynny dyrygent i śpiewak Michel Legrand, wielokrotny gwiazdor i filar paryskiej "Olympii".

Michel Legrand dyrygował orkiestrą, śpiewał i sekundoł "La Belle Irene" jak ją nazywa.

W Polsce — twierdzi p. I. Jarocka — jak i na całym świecie, tendencja — styl piosenki jest coraz więcej melodyjny — romantyczny.

W bieżącym roku wystąpi nasza sympatyczna i utalentowana rodaczka w formie "Olympii" paryskiej.

FRANCJA:

POLSKO-FRANCUSKI "SHOW" DLA WARSZAWSKIEJ TELEWIZJI

W Paryżu bawiła krótko jedna z najbardziej popularnych śpiewaczek Irena Jarocka.

Pomimo młodego wieku Irena Jarocka posiada dużą praktykę w karierze artystycznej, ponieważ z jednako wielkim powodzeniem śpiewała we Włoszech, Niemczech, Szwajcarii, Belgii. We Francji była już dwa lata temu na Festiwalu w Rennes, gdzie otrzymała trzy nagrody i widziowno ją kilkakrotnie w telewizji biało-czarnej i kolorowej. Nagrała również dwie płyty po francusku dla firmy "Philips".

W Polsce nagrała ostatnio "Long-play" gdzie śpiewa nie tylko po polsku, ale po francusku i angielsku, którymi to językami włada doskonale.

W repertuarze I. Jarockiej znajdują się piosenka z filmu "The Godfather", polski tytuł: "Masz tylko mnie", i arie z "Jezus Superstar" po polsku "Trzeba w to wierzyć".

Irena Jarocka przygotowała w Paryżu nowy "Show" polsko-francuski dla Telewizji Polskiej, w którym partnerem jej był słynny dyrygent i śpiewak Michel Legrand, wielokrotny gwiazdor i filar paryskiej "Olympii".

Michel Legrand dyrygował orkiestrą, śpiewał i sekundoł "La Belle Irene" jak ją nazywa.

W Polsce — twierdzi p. I. Jarocka — jak i na całym świecie, tendencja — styl piosenki jest coraz więcej melodyjny — romantyczny.

W bieżącym roku wystąpi nasza sympatyczna i utalentowana rodaczka w formie "Olympii" paryskiej.

CHARUTARIA LIBERTY

Bombas para aêo — manuals e elétricas. Adubos — B.H.C. — Formicidas — Liquinhos — Peças para fogões à gás e registros. — Aluga-se apartamento no Prédio Ti-jucas 8.º andar — Cr\$ 420,00. — Mate para chimarrão e bombas. Rapé — Perfumaria.

FLORECKI

Rua Saldanha Marinho, 148 — Curitiba.

SOCIPA

A ESCOLA DE LINGUA INGLESA QUE VOCE ESPERAVA!!

— DE —

HIPÓLITO DOPIERALSKI FILHO

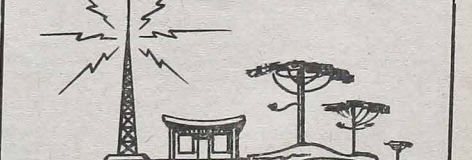
Cursos: Audio Visual — Regular — Conversação — Infantil

Todos com complementação de músicas modernas apostiladas. Horário: 13,30 - 20,30

PREPARAÇÃO PARA EXAMES DE QUALQUER ESPÉCIE!

VISITE-NOS SEM COMPROMISSO (AMIZADE...)

Rua Riachuelo, 375 — 2.º andar — Fone: 23-7847

RÁDIO CAMBIJÓ

ZYE — 348 — 1520 KHZ
Boa música, Clube dos Sócios, Terço em Família, Música polonesa aos domingos das 17,00 às 18,00 horas. Homenagens, Anúncios. — Avisos e Recados para Amigos. 82.800 — ARAUCÁRIA — Fone: 109 — PARANÁ

NA PIĄTĄ NIEDZIELĘ ROKU

I rzeka! Zaprawdę wam powiadam, że żaden prorok nie jest przyjemny w ojczyźnie swojej. Po prawdziwie mam mówić, że wiele wódw było za dni Eliaszkowych w Izraelu, gdy było zamknięte niebo przez trzy lata i sześć miesięcy, gdy był wielki głód po całej ziemi. A do żadnej z nich nie był posłany Eliaszk, jeno do niewiasty wdowy w Sarepcie Sydońskiej. I wielu trędotwatyh było w Izraelu za Eliaszkowego, a żaden z nich nie został oczyszczony, jeno Naaman Syryjczyk. A słysząc to, wszyscy w bóżnicy unieśli się gniewem. I wstali i wyrzucili go z miasta i wyprowadzili go aż na wierzg góry, na której ich miasto było zbudowane, aby go zrzucić. A on przeszedłszy przez środek ich, odszedł.

Podziwiamy dobrość, cierpliwość i niezwykłą tolerancję Chrystusa wobec swych przeciwników - faryzeuszów. Nie spuszcza ogień na tych ludzi przewrotnych i złych. Jak by to chcieli uczynić Apostołowie, mimo, że faryzeusze usilowali Go zabić. Bóg zniósł z nich przewrotnych, udając im okazie aby się poprawili. "Błogosierdzie Boże podaje im okazie aby się poprawili." Historia przeszłej Magdaleny chce śmieć przeszłką. Historia przeszłej Magdaleny, która na krzyżu. Szawła przemienionego w Pawła, Augustyna przemienionego w wielkiego świętego itd. dobitnie świadczy o tym. Bóg dopuszcza, by żli żyli, na nich zaś dobry się ciewyili w miłości, cierpliwości i przebaczeniu, dorabiając się w ten sposób obfitych zasług na Niebo. Czyżby Kościół Chrystusa triumfował gdyś by nie było w nim cierpienia i przesładowań? Życie pod dyscypliną i rygiorem wyrabia nas, jak to widzimy przy wojkach. Kto umie korzystać z cierpienia, różnych innych doległości i zniszc wian bliźnich — ten przechodzi dobrą szkołę życia, kształci charakter, rośnie w cnocie i staje się doskonałym.

Dwa nowe wydania Biblii w języku francuskim ukazały się w ostatnich dniach w Paryżu. Pierwsze wydawnictwa "Seuil", Instytut Katolickiego w Paryżu, który poświęcił tej pracy trzydzieście lat życia... Drugie, obulikonwane przez wydawnictwo "Cerf" jest rewizją znanej "Biblii Jerolimskiej" nazwanej tak, dlatego, że została skompilowana w latach 1856-1866 przez grupę specjalistów dominikanów z "Ecole Biblique" w Jerolimie. Biblia ta była przez dziesięć lat przedmiotem dokładnej rewizji dokonywanej przez 30 uczonych.

Byłem w Polsce. Byłem w Polsce. Byłabym chętniej pozostała dłużej, bo mi się bardzo podobało, ale wiza się już kończyła, a i we Francji miałam różne sprawy do załatwiania.

Najwięcej podobały mi się w Polsce nabożeństwa po kościołach. Śpiewy polskie, takie piękne. Nie tylko w niedzielę, ale w ciągu tygodnia też grają organy, Msze św. są śpiewane. A kościoły śliczne, jakby się było w niebie. Nie mogę uchwycić, że Polska biedniejsza od Francji, a ludzie działają na użyczenie księży, bo rząd nie nie płacił. Potrafia zapłacić oręcznie, zakrystiana i kościoły utrzymać w czystości. Prawie wszędzie, gdzie byłem, kościoły były odnowione.

Byłam w Częstochowie, Krakowie, Wileczce i w wielu innych miejscowościach. Byłam w Leżajsku, słyszałam cudne organy. Gdy w niedzielę przyjeżdżały wieczechki, organista na życzenie gra chwile na tych wspaniałych organach.

Zwiedzałam też Niepakałanów. Nie byłam w Rzymie na uroczystościach Ojca Maksymiliana, więc chciałam być w Niepakałanów. Kościół piękny, muzeum ciekawe. Zobaczyłam film "Millennium Polski". Było wtedy 80 dniem Historii Wiośniczenstwa i Targi Polskiej Tkaniny Artystycznej, na których wystawiono prace ok. 2000 artystów z całej Polski. Zaprezentowano prace wykonane najrozmaitszymi technikami: gobeliny, kilimy, dzianiny, zakardy, dywany, hafty, techniki mieszane itd. Wśród autorów — najwybitniejsi przedstawiciele z tej dziedziny, mający na świecie wyrobioną wysoką markę.

W Bydgoszczy ogłoszony został międzynarodowy kurs na twórczość plastyczną dzieci pt.: "A to Polska śnie". Moga brać w nim udział mali malarze, rysownicy i wydmankarze ze wszystkich krajów w wieku 13 lat. Tematyka prac, które można nadsyłać w tej chwili do 31 maja 1974 roku na adres wojewódzkiego domu kultury w Bydgoszczy (ul. Toruńska 30), szerokie pole do popisu wyobraźni dziecka. Można walc, rysować i wycinać wszystko, co skojarzy się z wem "Polska" — a więc zarówno to co "podpowie" sta fantazja, jak i wiedza lub bezpośrednia obserwacja, rzeczy, krajoobrazu. Główną nagrodę dla najlepszych uczestników konkursu stanowią będzie imy pobyt w Polsce.

W Międzyzrzeczu, w powiecie bielskim znalazł drewniany kościół należący do najoryginalniejszych bytków budownictwa sakralnego w południowej Polsce pochodzący z początków XV wieku Polichromia, która to prawdziwe muzeum, którego polichromia ma ogromną wartość artystyczną i historyczną. W ostatnich robót konserwatorskich odkryto niezwykłe rzy polipłtyk, wielostrzydłowy otarż późnogotycki z trójaj sceny z żywotów świętych. Polipłtyk — jak zdają naukowcy z Pracowni Dokumentacji naukowo-rzecznej w Krakowie — powstał w początkach XV w. w kościele prowadzone są prace konserwatorskie, zachowania cennej polichromii.

Zakończono budowę konstrukcji "MOSTU LAZIENKOWSKIEGO" Katowice. W Chorzowskie Wytwórni Konstrukcyjnych "Konstal" zakończono budowę konstrukcji "MOSTU LAZIENKOWSKIEGO" dla Warszawy, wykonanej w ten zakład przy współpracy z hutą "Zabrze". W niespełna 18miesięcy powstała konstrukcja jedynego nowoczesniejszego obiektów mostowych. Jest to 425 m, ma 6-pasmowa jezdnie samochodowa, o szerokości 22 m.

JEDNEGO PIJAKA MNIEJ — JEDNEGO CZŁOWIEKA WIĘCEJ STWARZA...

SARCOTON
ZWALCZA PIJANSTWO
Do nabycia w aptekach i drogeriach

WIEŚCI Z POLSKI

na katechizm. Ludzie się jednak modlą, by Bóg dał pomoc tym co przeszkadzają, że źle czynią.

Księży w Polsce jest dużo. W naszej parafii, mówili ludzie, po wojnie zostało wyswięconych 11 księży. Był nawet na pierwszy Mszy św. jednego z nich.

Ludzie w Polsce są, jak zawsze gościnni, dąbly wszystko, co mają. Nie żaluje znieczenia, bóm skorzystała wtem. Co niem, czy jeszcze kiedys tam wróc, ale chciałabym bardzo.

W Bydgoszczy ogłoszony został międzynarodowy kurs na twórczość plastyczną dzieci pt.: "A to Polska śnie". Moga brać w nim udział mali malarze, rysownicy i wydmankarze ze wszystkich krajów w wieku 13 lat. Tematyka prac, które można nadsyłać w tej chwili do 31 maja 1974 roku na adres wojewódzkiego domu kultury w Bydgoszczy (ul. Toruńska 30), szerokie pole do popisu wyobraźni dziecka. Można walc, rysować i wycinać wszystko, co skojarzy się z wem "Polska" — a więc zarówno to co "podpowie" sta fantazja, jak i wiedza lub bezpośrednia obserwacja, rzeczy, krajoobrazu. Główną nagrodę dla najlepszych uczestników konkursu stanowią będzie imy pobyt w Polsce.

Zakończono budowę konstrukcji "MOSTU LAZIENKOWSKIEGO" Katowice. W Chorzowskie Wytwórni Konstrukcyjnych "Konstal" zakończono budowę konstrukcji "MOSTU LAZIENKOWSKIEGO" dla Warszawy, wykonanej w ten zakład przy współpracy z hutą "Zabrze". W niespełna 18miesięcy powstała konstrukcja jedynego nowoczesniejszego obiektów mostowych. Jest to 425 m, ma 6-pasmowa jezdnie samochodowa, o szerokości 22 m.

Zakończono budowę konstrukcji "MOSTU LAZIENKOWSKIEGO" Katowice. W Chorzowskie Wytwórni Konstrukcyjnych "Konstal" zakończono budowę konstrukcji "MOSTU LAZIENKOWSKIEGO" dla Warszawy, wykonanej w ten zakład przy współpracy z hutą "Zabrze". W niespełna 18miesięcy powstała konstrukcja jedynego nowoczesniejszego obiektów mostowych. Jest to 425 m, ma 6-pasmowa jezdnie samochodowa, o szerokości 22 m.

Zakończono budowę konstrukcji "MOSTU LAZIENKOWSKIEGO" Katowice. W Chorzowskie Wytwórni Konstrukcyjnych "Konstal" zakończono budowę konstrukcji "MOSTU LAZIENKOWSKIEGO" dla Warszawy, wykonanej w ten zakład przy współpracy z hutą "Zabrze". W niespełna 18miesięcy powstała konstrukcja jedynego nowoczesniejszego obiektów mostowych. Jest to 425 m, ma 6-pasmowa jezdnie samochodowa, o szerokości 22 m.

Zakończono budowę konstrukcji "MOSTU LAZIENKOWSKIEGO" Katowice. W Chorzowskie Wytwórni Konstrukcyjnych "Konstal" zakończono budowę konstrukcji "MOSTU LAZIENKOWSKIEGO" dla Warszawy, wykonanej w ten zakład przy współpracy z hutą "Zabrze". W niespełna 18miesięcy powstała konstrukcja jedynego nowoczesniejszego obiektów mostowych. Jest to 425 m, ma 6-pasmowa jezdnie samochod

Futuros governadores serão escolhidos nos quadros partidários

A escolha dos Governadores dos Estados será feita dentro dos quadros partidários, levando em conta diversos fatores de ordem política ou de competência técnica, segundo informavam fontes ligadas ao comando arenista. Não é intenção do futuro Presidente Ernesto Geisel uma simples indicação de nomes, mas sim a seleção entre os que representarem as melhores alternativas.

Para cumprir a missão que lhe foi atribuída de articular as diversas soluções estaduais, no campo da Arena, o Senador Petrólio Portela, que recebeu o encargo do Presidente eleito, deverá iniciar as suas viagens a partir da próxima semana. O critério de seleção apresentado em dois pontos básicos: os candidatos terão de ser homens da mais absoluta probidade pessoal e administrativa; e estão afastados das cogitações aqueles que já exerceram os postos.

Outra informação filtrada adianta que o articulador não possui pressa, mesmo porque os prazos de desincompatibilização somente terminam a 3 de junho, conforme estabelece a Lei das Inelegibilidades (Lei Complementar nº 5).

A versão de que já estariam escolhidos os futuros Governadores da Bahia e do Ceará, divulgados dias atrás no Rio, não é confirmada pelo comando arenista. Se fosse verdadeira, o Senador Petrólio Portela teria sido avisado.

O processo de escolha dos novos Governadores tem como outro de seus fundamentos a harmonia política nas seções estaduais da Arena. Nos Estados onde se verificarem divergências maiores não será possível estabelecer-se alternativas dentro dos quadros partidários e, com base nas in-

formações que dispuser, o próprio Presidente da República apresentará a solução final. Todos os Governadores com quem se falou, entretanto, terão de estar identificados com as linhas mestras do Governo, tanto no que se refere ao comportamento político, quanto ao comportamento pessoal. Geisel tem como um de seus objetivos a integração administrativa em todas as esferas.

ESPORTE EM REVISTA

CAMPEONATO NACIONAL — Santos x Santa Cruz 5x1, São Paulo x Guarani 3x0, Palmeiras x América (MG) 3x2, Internacional x Tiradentes 2x1, Coritiba x Porteleza 2x2, Cruzeiro x Botafogo 1x1, Guarani x Porteleza 2x0, Atlético (MG) x América (MG) 2x1, São Paulo x Vasco 2x0, Coritiba x Bahia 1x1, Goiás x Botafogo 2x0, Internacional x Ceará 1x1, Palmeiras x Corinthians 0x0, Grêmio x Santos 1x0, Cruzeiro x Vitória 6x1 e Vasco x Tiradentes 2x1.

EMERSON FITTIPALDI, realizando uma corrida impecável com sua MacLaren, venceu o Grande Prêmio do Brasil de Fórmula 1, mantendo o segundo lugar de van-tagem sobre Clay Regazzoni segundo colocado.

ENCONTROS AMISTOSOS — Fluminense, em Brasília, terminou com a vitória do Fluminense por 5x3, decisão marcada por penalidades máximas; Portuguesa x Porto (Portugal) 3x2; Londrina x Pinheiros 3x0.

A PARÓQUIA DE ÁUREA - Rio Grande do Sul

PE. FREI ALBERTO STAWINSKI

A paróquia de Áurea é devedora de imensa gratidão às beneméritas Irmãs Religiosas da Sagrada Família, que desde o ano de 1929 vêm trabalhando na área da instrução e da catequese, relevantes serviços à infância e à mocidade de Áurea. Presentemente, uma Irmã Religiosa é responsável pela direção do ginásio estadual de Áurea.

Durante muitos anos Áurea esteve como que parada e marcando passo, talvez em razão do seu afastamento dos centros comerciais e talvez por causa da escassa produtividade de seu solo cansado e infestado pela formiga saúva. No início da colonização a industrialização da madeira levou a um grande fluxo de riqueza, e se tivesse havido meios de transporte e se os preços da madeira tivessem sido compensativos. Os colonos viram-se forçados a limitar suas atividades ao plantio dos cereais e à colheita de erva-mate. Além disso, o baixo nível econômico dos agricultores não lhes permitia lançarem-se a outros empreendimentos mais rendosos. Hoje, a situação dos agricultores, graças às benéficas medidas do Governo em favor do agricultor e graças à nova técnica de corrigir e cultivar as terras, Áurea começou a "tirar os atrasados", especialmente com a cultura da soja e da exploração de erva-mate. Os numerosos caminhões, camionetes, jeeps, autos, tratores atestam que as coisas melhoraram de muito para os nossos dedicados agricultores. Por sua vez o ginásio local vem sendo beneficiado para erguer o nível cultural da mocidade estudantil. O futuro de Áurea é cada vez mais promissor.

Sem querer desmerecer o eficiente apolotado dos diversos vigários, que estiveram dirigindo a paróquia de Áurea, cumpre ressaltar os notáveis trabalhos, realizados pelo atual vigário, Pe. José Kuzminski, durante os vinte anos de seu feudo paroquial em Áurea.

Com o apoio e a ajuda dos paroquianos substituiu a antiga igreja de madeira por uma ampla e artística igreja matriz de alvenaria, que oferece tudo para ser, um dia, um san-

tuário regional de Nossa Senhora de Czenstochowa. Empenhou-se, em seguida, na construção da casa residencial das Irmãs Religiosas e também do moderno prédio do ginásio estadual. Ultimamente, empreendeu a construção da nova casa paroquial, cuja inauguração foi aprazada para o dia 8 de dezembro de 1973. No mesmo dia, lá se realizou a Primeira Eucaristia das crianças da vila e dos arredores. Essas solenidades foram precedidas por um novenário de preparação. A cargo do Pe. Frei Alberto Stawinski houve conferências e palestras de orientação para as diversas classes de pessoas: casados, adultos, adolescentes e pais das crianças da Primeira Eucaristia. Houve, também, um retiro aberto de três dias para as crianças da Primeira Comunhão.

No dia 8 de dezembro, D. João Aloisio Hoffmann, Bispo de Erechim, decomparou pelo seu secretário particular Pe. Estêvão Kwicinski, presidiu à concelebração da missa festiva. Ao evangeio da missa, o sr. Bispo falou sobre o alto significado da Primeira Comunhão dessas crianças, que em número de 64, durante um ano inteiro estiveram preparando-se para esse grande ato. Cada criança, acompanhada dos respectivos pais, foi recebendo das mãos do sr. Bispo a Primeira Eucaristia. Com a renovação das promessas batismais foi encerrada essa linda cerimônia.

Ato contínuo, os paroquianos encaminharam-se em direção da nova casa paroquial. A bênção solene foi alcançada pelo sr. Bispo. O ato foi apadrinhado pelo deputado estadual Dr. Firmino Girardello, pelo sr. prefeito municipal de Gaurama e por outras pessoas, que fizeram mais altos lances de ofertas. Essa nova casa paroquial é de estilo funcional. Tem um só andar. É bastante espaçosa e oferece o indispensável conforto residencial. Infelizmente, ainda está pendente de alguns acabamentos.

Ao meio dia, no salão paroquial foi servido à população um suculento churrasco. Enquanto isso, possantes alto-falantes estiveram animando aos comensais e espalhando pelos ares canções e músicas folclóricas.

Dessa forma a paróquia de Áurea passou a escrever mais uma memorável página nos anais da sua história.

Impressões de uma viagem à Polônia

PE. FREI ALBERTO STAWINSKI

OUTROS ASPECTOS DE GDANSK

Gdańsk é uma cidade de contrastes, algo parecida com um mosaico de gigantescas proporções. Ao lado de inúmeros edifícios, que foram sendo construídos a partir do século XIII até ao século XIX aparecem edifícios de linhas modernas. Pelo estilo bizarro dos prédios antigos o olho atento do turista descobre facilmente, a época em que foram idealizados e construídos. De sua passagem, por Gdańsk deixaram indeléveis vestígios: primeiramente os Cruzados, depois os Poloneses e por fim os Prussianos.

Junto à margem do rio Radunia, que desemboca no mar Báltico, avulta majestático o Wielki Młyn (o Grande Moinho), construído pelos Cruzados em meados do século XIV. Funcionava até 1945, quando foi completamente destruído pelas bombas. O poder público, porém, reconstruiu-o nos moldes antigos, destinando-o a exposições permanentes e quermesses. Todo o antigo quarteirão de Gdańsk se apresenta pontilhado de artísticos prédios, que hoje constituem rico patrimônio do Estado.

A zona portuária de Gdańsk estendendo-se ao longo de um braço do rio Wisła, chamado Martwa Wisła. Junto à boca de Gdańsk foi montada uma enorme fábrica de navios de passageiros e, também, de navios cargueiros. Essa fábrica, que leva o nome de "Stocznia Gdańska Im. Lenina", pelo tamanho e produção ocupa o 6.º lugar entre as maiores fábricas congêneres do mundo. Nela trabalham pouco mais de 15 mil operários. Até o Bra-

sil adquiriu a uma porção de lan- ções e diversos navios.

A enseada do porto de Gdańsk, no lado oposto ao canal, é limitada por um istmo, sobre o qual foi construído um forte, chamado Westerplatte", que se tornou célebre na última guerra. Foi, precisamente, nessa fortaleza, que, sob as ordens do Major H. Sucharski, se alojou um contingente de 182 soldados poloneses, resistindo, de 1 a 7 de novembro de 1939, ao avanço de milhares de combatentes nazistas e aos bombardeios da aviação e da esquadra, comandada por oficiais hite- rianos. O Governo Polonês, no in- tervento de mostrar à posteridade a in- vultu heróica do soldado polonês, dei- xou o forte de Westerplatte, nas mesmas condições em que se en- controu após a capitulação em no- vembro de 1939. Por aí se pode ava- liar o heroísmo desse punhado de va- lentes soldados poloneses, que luta- ram em defesa da Pátria até ao últi- mo cartucho. A pequena distância desse forte estrechalhado pelas bom- bas, num artístico mausoléu de gra- nito, polido, encontram-se inumados os restos mortais dos que tombaram na famosa batalha de Westerplatte. Para lá foram, ultimamente, transla- dados os despojos mortais do Major H. Sucharski. Aos pés do mausoléu deparar com numerosos turistas, que vieram trazer bráçadas de flores, co- mo preito de gratidão para com os heróis da Pátria. Muitos, sem nenhum respeito humano, postavam-se de- lante do monumento eterno dos que se sacrificaram a vida pela Pátria. Ins- tantaneamente também me pus de joelhos e, quebrando o silêncio, dei a rezar em voz alta: "Wieczne odpoczy-

wanie racz im dać Panie". Ao que os presentes em coro responderam: "A światłość wiewkusta niech im świeci na wieki wieków. Amen".

Naquela tarde do dia 5 de julho a temperatura, amenizada pela suave aragem do Mar Báltico, era agradável e convidava a passear. Não resis- ti à tentação de andar a pé até ao célebre monumento, erguido na extre- midade do istmo em homenagem dos defensores do "honorável". "Pomnik Obrońców Wybrzeża na Westerplatte". O monumento, todo de granito e com seus simbólicos baixos-relevos, é real- mente, grandioso. Por feliz coinci- dência, naquele dia, cerca de duas cen- tenas de oficiais da marinha francesa lá se encontravam, quando cheguei ao pé do monumento. Houve discurs- os em língua francesa. A banda da marinha executou os hinos nacionais da França e da Polónia. A seguir, no pedestal do monumento foram colo- cadas coroas de flores à memória dos heróis de Westerplatte.

Do alto do cocoruto, onde se er- gue o monumento e donde se con- templa toda a enseada de Gdańsk, pude recompor na minha imagina- ção o medonho cenário da invasão nazista na última guerra. Oh, se as ondas do mar tintas de tanto sangue humano pudessem falar!... Uma tristeza profunda invadiu-me a alma. Ao ver, porém, tremular no topo do monumento o alví-rubro pendão na- cional da Polónia, recoberto a sereni- dade de ânimo, pensando a sereni- dade a pena derramar tanto sangue, para conquistar a almejada liberdade. Na volta, tomei o barco, para chegar ao centro de Gdańsk e aí programar a visita ao porto de Gdynia.

(continua)

1974 o Ano da Família

A Igreja declarou 1974 o ano da Família e a ONU proclamou o Ano da População. Durante o ano todo se farão pesquisas e reflexões em torno deste tema importante e fundamental para toda a humanidade. Neste pequeno artigo, tirado da carta Pastoral do Cardeal François Marty, Arcebispo de Paris, a todos os diocesesanos queremos ressaltar o papel do casal que o Cardeal aponta na mensagem. A família começa pelo casal e se esten- de aos filhos.

"Voces sabem como eu que, para o filho, a vida de família não se limita em des- cobrir o adulto que existe em cada um de seus pais. Supondo que um jovem reconheça de boa vontade as qualidades de seu pai e de sua mãe e mesmo as admira- r, isto não basta. E' o casal — queiram ou não — que conta em primeiro lugar.

Antes de tudo é graças à união de seus pais que o fi- lho descobre tudo o que dois seres humanos podem se tornar um para o outro. Ele o descobre para sua alegria e por vezes, quando esta não existe, a sua custa.

POR VEZES UM PAI... Para certos filhos, o amor de seus pais é a história de um fracasso. São testemunhas: Mario Henrique Sklaris e impotentes desdenhos como ministro da Saúde. Assistem a uma obra, Euclides Quandt de Oli- tório pesada por seu veira - Comunicação, Ney quanto por suas ideias - Brega e Wychowania i Os- sesperam, ora os seus Przemyslu i Handlu. Existem menos que não guardam memória de seu casamento, mas só para guardá-lo quando o contrário que guarda o casamento.

QUE ESPÉCIE DE CASAL VOCES SÃO?

No coração do lar há sempre a união dos pais o amor de um pelo outro. Os seres hu- manos não existem tanto valor a ele se não estivessem con- vencidos de que o amor é a vi- da. Através dos pais, o filho é chamado a aprender desde a primeira infância que a vida é amor. Há nela uma dupla revelação que a humanidade se transmite de geração em ge- ração.

Esta a experiência e tam- bém a ambição de vocês. Cer- tamente não é coisa de pouca monta atualmente viver com marido e mulher toda uma existência, ter filhos e educá- los, responder às interrogações do presente relativas à sexuali- dade, compreender a evolu- ção das mentalidades. Tam- pouco é coisa simples construir bem ou mal um lar com a cri- se da habitação, os meandros do mundo do trabalho, a in- certeza crescente do dia de amanhã. Tais assuntos que exigiram ser por eles trata- dos mais longamente.

Entretanto, conhecemos inú- meros lares que, a despeito de provações, vivem seu amor em toda a verdade; mais ainda, crescem na unidade. Todavia, temos consciência de como são desumanas as injustiças sociais que atingem tantas famílias impedindo-lhe uma existência normal.

Não se presta a atenção a dificuldades com a conside- ração de que, a despeito de ma- rido e mulher, a existência normal ultrapassa-lhes a vida. Sei de casais em que o homem e a mulher se amam e vivem juntos, mas a existência normal ultrapassa-lhes a vida.

ATE AOS EXTREMOS DO AMOR...

A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

com a consciência de que, a despeito de ma- rido e mulher, a existência normal ultrapassa-lhes a vida. Sei de casais em que o homem e a mulher se amam e vivem juntos, mas a existência normal ultrapassa-lhes a vida.

A fidelidade não é a morte. A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

com a consciência de que, a despeito de ma- rido e mulher, a existência normal ultrapassa-lhes a vida. Sei de casais em que o homem e a mulher se amam e vivem juntos, mas a existência normal ultrapassa-lhes a vida.

A fidelidade não é a morte. A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

A fidelidade não é a morte. A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

A fidelidade não é a morte. A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

A fidelidade não é a morte. A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

A fidelidade não é a morte. A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

A fidelidade não é a morte. A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

A fidelidade não é a morte. A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

A fidelidade não é a morte. A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

Przewidywania Polityków

NAJWIEKSIY TYGODNIK POLSKI W AMER. POLUDN. - ZALOZONY W 1920 ROKU "LUD" ("O POVO") O MAIOR JORNAL POLONES DA AMER. LATINA - FUNDADO EM 1920

KURYTYBA - 6 LUTEGO (fevereiro) - 1974 - Nr 3.360 - (6/74)

Na temat - kto obejmie wielki ministerów w rządzie prezydenta Ernesto Geisela (15 marca) - robi się naj- gromkiszze przypuszczenia i domysły. Dziś już wiemy, że o przyszłego gabinetu zło- żonego z 16 ministrów wej- dzie do gry zapewne następujący kan- didaci: Mario Henrique Sklaris i impotentes desdenhos jako minister da Saúde. Assistem a uma obra, Euclides Quandt de Oli- tório pesada por seu veira - Comunicação, Ney quanto por suas ideias - Brega e Wychowania i Os- sesperam, ora os seus Przemyslu i Handlu. Existem menos que não guardam memória de seu casamento, mas só para guardá-lo quando o contrário que guarda o casamento.

POR VEZES UM PAI... Para certos filhos, o amor de seus pais é a história de um fracasso. São testemunhas: Mario Henrique Sklaris e impotentes desdenhos como ministro da Saúde. Assistem a uma obra, Euclides Quandt de Oli- tório pesada por seu veira - Comunicação, Ney quanto por suas ideias - Brega e Wychowania i Os- sesperam, ora os seus Przemyslu i Handlu. Existem menos que não guardam memória de seu casamento, mas só para guardá-lo quando o contrário que guarda o casamento.

QUE ESPÉCIE DE CASAL VOCES SÃO?

No coração do lar há sempre a união dos pais o amor de um pelo outro. Os seres hu- manos não existem tanto valor a ele se não estivessem con- vencidos de que o amor é a vi- da. Através dos pais, o filho é chamado a aprender desde a primeira infância que a vida é amor. Há nela uma dupla revelação que a humanidade se transmite de geração em ge- ração.

Esta a experiência e tam- bém a ambição de vocês. Cer- tamente não é coisa de pouca monta atualmente viver com marido e mulher toda uma existência, ter filhos e educá- los, responder às interrogações do presente relativas à sexuali- dade, compreender a evolu- ção das mentalidades. Tam- pouco é coisa simples construir bem ou mal um lar com a cri- se da habitação, os meandros do mundo do trabalho, a in- certeza crescente do dia de amanhã. Tais assuntos que exigiram ser por eles trata- dos mais longamente.

Entretanto, conhecemos inú- meros lares que, a despeito de provações, vivem seu amor em toda a verdade; mais ainda, crescem na unidade. Todavia, temos consciência de como são desumanas as injustiças sociais que atingem tantas famílias impedindo-lhe uma existência normal.

Não se presta a atenção a dificuldades com a conside- ração de que, a despeito de ma- rido e mulher, a existência normal ultrapassa-lhes a vida. Sei de casais em que o homem e a mulher se amam e vivem juntos, mas a existência normal ultrapassa-lhes a vida.

ATE AOS EXTREMOS DO AMOR...

A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

com a consciência de que, a despeito de ma- rido e mulher, a existência normal ultrapassa-lhes a vida. Sei de casais em que o homem e a mulher se amam e vivem juntos, mas a existência normal ultrapassa-lhes a vida.

A fidelidade não é a morte. A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

A fidelidade não é a morte. A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

A fidelidade não é a morte. A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

A fidelidade não é a morte. A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

A fidelidade não é a morte. A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

A fidelidade não é a morte. A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

A fidelidade não é a morte. A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

A fidelidade não é a morte. A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

A fidelidade não é a morte. A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

A fidelidade não é a morte. A maior parte dos casamen- tos hoje no nosso país se faz

Po tragedii w S. Paulo

W stolicy sanpaulu- tanskiej wydarzyła się w ub. piątek (1 lutego) straszna tragedia spowodowana pożarem który w ciągu kilku- nastu minut objął wszystkie piętra wieżowca "Edifício Joellma" ukończonego w zeszłym roku. Wieżowiec ten 21-piętrowy zaliczał się do najbardziej nowoczesnych budowli w S. Paulo, posiada- jąc na czwartym piętrze garaże dla 300 samochodów.

Wielką liczbę ofiar-okolo 177 nie licząc 270 rannych- przypisuje się dwóm faktom: wieżowiec nie posiadał zewnętrznej klatki schodowej ani platformy na swym szczyście, gdzie mogłyby lądować helikoptery w razie ewakuacji setek lokatorów

Ruch kołowy w centralnym punkcie miasta został całko- wicie zablokowany w ciągu całego dnia, a tysiące ludzi przeloczo prace by skutkach tragedii w swych składach pozar który zaczął się przed 9 godziną rano i trwał kilka- naście godzin. Smutnym szczegółem jest to, że dwa lata temu padł ofiarą pożaru sąsiedni wieżowiec An- draus. Zginęło wówczas tyki- ko 17 osób głównie dzięki helikopterom lądującym co chwile na platformie na szczyście tego wieżowca.

Wielka tragedia jaka mia- niła miejsce w stolicy sanpau- listanskiej przyczyni się z pewnością do opracowania skutecznych środków pre- ctywoparowych w wielopię- trowych budowlach.

W kalejdoskopie

◆ Brasília — Kanclerz brazylijski Mario Gibson Barbosa wysłał oficjalną notę Itamarati na ręce premiera Liba- nu w której podkreśla, że Brazylia popiera pozycję Arabów, czyli że Izrael powinien się wycofać z obszarów zajętych w wojnie 1967 r.

◆ Hollywood — W amerykańskim centrum kinematogra- ficznym zmarł na serce 91-letni Samuel Goldwyn, je- den z założycieli przemysłu kinematograficznego. W 1971 roku Goldwyn otrzymał z rąk pre. Nikona najwyższe odzna- czenie cywilne USA - Medal Wolności. Urodził się w 1882 r. w Warszawie i pochodził z rodziny żydowskiej.

◆ Warszawa — Polski transatlantyk "Stefan Batory" powrócił ze swej podróży turystycznej do różnych krajów Morza Bałtyckiego straciwszy po drodze 81 pasażerów, którzy poprosili o azyl władze NRF w Hamburgu i w Kopenhadze (Danía).

◆ Belem — Prezydent Medici inaugurował 30 stycznia br. ostatni odcinek szosy Transamazônica, wynoszącej w całości 2.348 km. Odcinek inaugurowany liczy 1.070 km. 1 łączy miejscowości Itatuba z Humaitá.

◆ Brasília — Brazylia i Związek Sowiecki podpisał ostate- nio umowę na dostawę miliona ton oleju diesel w ciągu roku bieżącego dla Petróbrás. Pierwszy natłoczek sowiecki za- ładunkiem 20 tys. ton oleju wyruszył w podróż do Brazylii 1 lutego.

◆ Nowe Delhi — Rząd indyjski ogłosił, że ZSSR, który w ub. roku dokonał największych zakupów zboża w USA z powodu braku żywnościowych i złych zbiorów, zgodził się pozyczyć Indiom 2 mln. ton zboża przeznaczoną głównie na paszę dla bydła.

◆ Bruksela — Komunistyczne partie Zachodniej Europy podczas niedawnej konferencji w Belgii wyraziły "przeko- nanie", że zbliża się wielki kryzys kapitalizmu przewidziany przez teoretyków marksistowskich. Podpisana deklaracja poleca komunistom nawiązać kontakty z socjalistami i "pos- tępowymi" chrześcijanami.

◆ Kto — Przedsiębiorstwo samochodowe Ford do Brasil podpisał umowę z Ministerstwem Skarbu, zobowiązując się eksportować samochody za sumę 1 biliona dolarów w cią- gu najbliższych 10 lat. Ford do Brasil produkować będzie wozy małe o 4 cylindrach w Taubaté (SP).

◆ Waszyngton — W procesie wytoczonym b. doradcy pre- zydenta USA — John Ehrlichmanowi, sędzia federalny z Kalifornii skierował do Nikona wezwanie, by stawiał się w Słabą stroną tego Festiwalu był brak organizowania występ- wów w wyznaczonych z góry lokalach.

◆ Kurytyba — Koncertem IX symfonii Beethovena w halli Circulo Militar zakończył się VII Międzynarodowy Festiwal Muzyki w Kurytybie, który zgromadził kilkuset uczestników. Słabą stroną tego Festiwalu był brak organizowania występ- wów w wyznaczonych z góry lokalach.

◆ Bruksela — Władca Belgii Baldwin rozwiązał ostate- nio parlament wobec ogólnych wyborów wyznaczonych na 10 marca br. Większość rządowa w parlamencie złożona z 3 partii znikła z powodu wycofania się partii socjalistycznej.

◆ Santiago — Policja chilijska odkryła ogromny skład bro- ni należący do terrorystów. Skład ten mógł uzbudzić 5 tysięcy ludzi, a za znalezionej materiału można było sfabry- kować 200 tys. różnego rodzaju bomb.

◆ La Paz — Prezydent Boliwii gen. Hugo Banzer zaprowa- dził w kraju stan nadzwyczajny, by stawić czoła ma- nifestacji robotników i wieśniaków w rejonie Cochabamba. Powodem tych manifestacji było ogłoszenie przez władze podwyżki artykułów żywnościowych o 100%.

◆ Kurytyba — Tegoroczne zbory ziemniaków w Paraná zwiększa się od 10 do 15%. Cena 60-kiłowego worka wy- nosi obecnie 30 kruczerów. Wobec obfitych zbiorów kukurydzy w Paraná i Rio Grande do Sul Ministerstwo Rolnictwa za- miera zwiększyć eksport tego produktu zagranicę.

◆ Houston — Astronaut amerykański znajdujący się już na orbicie wokół Ziemi, "Skylab" prawie 80 dni i w tych dniach po- wróca na ziemię. Będzie wszelkie dotychczasowe rekordy prze- żywania w kosmosie. Laboratorium przestrzenne "Skylab-3" pozostanie nadal w swej orbicie.

◆ Buenos Aires — Szalejący nadal terror w Argentynie doprowadzić może do wojny domowej. Kilka zabójstw oraz liczne wybuchy petard miały miejsce w takich miastach jak: Buenos Aires, Tucuman, Campana, Resistencia, Córdo- ba, San Luis, Rosario itp.

◆ S. Paulo — W ciągu ostatnich 6 miesięcy cena nawozów sztucznych poszła w górę o 160% ze względu na kryzys energetyczny i zwykły transportu morskiego. Wobec pod- wyższenia cen ropy naftowej, a także ceny pszenicy tj. o 83 kruczerzy za 60-kiłowy work tego produktu.

◆ Tel Aviv — Prezydent Izraela Efraim Katinu upoważnił Golda Meir do utworzenia nowego gabinetu pozyskując, która jednak stawia warunki: rząd ma zdefiniować kto jest prawdziwym Żydem.

◆ Bonn — Władze NRF i Polski Ludowej opracowały pro- jekt przyszłej umowy na repatriację z Polski ponad 50 tys. Niemców posiadających obywatelstwo polskie. Repatria- cja ta rozpocznie się w 1974 r. i potrwa 2-3 lata.

◆ S. Paulo — Stolica sanpaulistańska nie zwiększy liczby swych stacji telewizyjnych wynoszące obecnie 7 kana- łów. W tym stanie mają po 2 tysiące takie miasta jak: Campi- nas, Araraquara, Presidente Prudente, Bauri i Barretos.

Nowy władca Szwecji — król Karol Gustaw XVI — zamierza również osiedlić się z panną z szlacheckiej rodu, jak to uczyniła księżniczka angielska Anne, wychodząc zamąż za kpt. Mark Phillipsa.

Produkcja kauczuku wegetatywnego

Ministerstwo Przemysłu i Handlu ogłosiło nowy pro- gram zmierzający do zwiększenia produkcji kauczuku wegetatywnego (latex) woc- bec panującego kryzysu nafto- wego. Guma syntetyczna także służy do produkcji wszelkiego rodzaju opon dla wieloletnich samochodów i wy- rabia się ją z ropy naftowej. Brazylijska produkcja kau- czuku wynosiła w ciągu ub. roku 25,7 tys. ton. Do 1982 r. eksploatacja kauczuku zwiększy się o dalszych 33 tys. ton.

Zanim jednak dojdzie do tego, Brazylia musi importować więcej kauczuku z za- granicy, by zaspokoić do- kładnie w opory krajowej park samochodowy. Krajem importującym kauczuk do Brazylii będzie Wybrzeże Kości Słoniowej (Afrka), którego roczna produkcja wynosi 17 tys. ton. 95% tej produkcji kraj ten przezna- cza na eksport. Należy tu dodać, że we wrześniu ub. r. bawili w republice Kości Słoniowej delegacja brazy- lijska, która złożyła swą ofe- rterę. Chodził obecnie o jej realizowanie. Inne rozmo- wy na ten temat przeprowa- dziła delegacja brazylijska w Malajii.

Krajowa konsumpcja kau- czuku rośnie z każdym ro- kiem o 13%. W produkcji opon samochodowych i kau- czuk naturalny stanowił za- ledwie 20%, dalsze 80% za- mawiała guma syntetyczna. Wysokie ceny nałożone o- statnio na opony tłumaczył trzeba wielką zwyżką arabs- kiej ropy. To dzieje się nie tylko w Brazylii lecz i w in- nych także państwach zwi- azszca europejskich. W sta- nach Acze i Amazonas 11 kg kauczuku kosztuje 8 kruczerów.

Obecnie Brazylia zużywa rocznie 144,162 ton kauczuku k i gumy syntetycznej. Im- port tego produktu z zagra- nicy wyniósł w ub. roku 24,5 tys. t. gumy naturalnej oraz 29 tys. ton gumy syntetycz- nej. Brazylijska produkcja gumy syntetycznej doszła w ub. roku do 74 tys. ton.